

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 387. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992357343696/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

er blot Fantasteri og Lyrik. Men allerede her vilde han, som i sine senere Frembringelser, stille «Menneskets indre Sundhed og Friskhed, dets inderlige Samstemmen med Naturen i Skove, Strømme og Bjerge, i lysende Morgener og drømmeriske Stjernerætter i Modsætning til den store Verdens tomme Fornøjelser og Tidsalderens affekterede Snerperi eller virkelige Fordærvedhed». Her, som i alle hans Arbejder, er det Æventyrlige fremherskende. Saasnart han forlader det lystige romantiske Flakkelivs Omraade, staar han i Fare for at forfalde til det Spøgelseagtige og Græsselige.

Hans Hensigt at gaa i østerrigsk Tjeneste blev forpurret ved den Beslutning, han fattede, at deltage i Krigen mod Napoleon. Han traadte ind i det Lützowske Frikorps og blev indlemmet i en Landeværnsbataillon. Neppe havde han faaet sin Afsked, før han efter Napoleons Tilbagekomst fra Elba atter meldte sig til Krigstjeneste, og han rykkede med de tyske Tropper ind i Paris.

Da han senere fik Ansættelse i det præjisiske Kultusministerium, udviklede han sig til en samvittighedsfuld og dygtig Embedsmand, indtil en Uenighed mellem Regeringen og de katolske Biskopper (1840) bragte ham som overbevist Katolik i et spændt Forhold til Ministeren. Man gav ham ikke straks den Afsked, han søgte om, men overdrog ham Affattelsen af en Betænkning om Istandsættelsen af Slottet Marienburg.

Han studerede bl. A. Spansk, oversatte flere *Autos sacramentales* af Calderon og nærmede sig under disse Studier stedse mere de pavelige Førere. I sine senere Leveaar behandlede han Tysklands nyere Literaturhistorie i katolsk Aand. Han fremstillede især den romantiske Skole og dens Retning mod Romerkirken saaledes som var denne Retning det Betydeligste og Sandeste ved Skolen og skildrede enkelte af Førernes Omslag med Hensyn til disse Bestræbelser som et Frafald fra Sandheden og overhovedet som et Tegn paa literært Forfald. Han saa med Ringeagt ned paa Schillers Helte med deres «retoriske Idealitet» og paa Goethes Smaasange med deres «sindbilledlige Naturpoesi». I Modsætning dertil var, siger han, Romantikens Idé *Hjemve*, Længselen efter det tabte Hjem, det vil sige den Alle omfattende Kirke. Med disse usunde Anskuelser forenede Eichendorff en sand, stærkt lyrisk Evne som Digter, og Ingen har bedre end han i sammentrængt Form givet Billeder af den romantiske Skoles